

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Filiis Presbyterorum, & aliis illegitimè natis. Titvlvs XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Episcopus, si alius inferior, primum tonsuratum in sacris non con-
ferat, nisi religionem intraret: nec homini illiterato, nec homini alie-
ni dicitur, alij sui predicti dicentia: nec etiam conjugato, nisi re-
ligionem intraret, aut ad sacros primum vocatur legatur: alia contra
faciunt panis qui lib. d. d. Zan.

CAP. IV.

Episcopus, si alius inferior, primum tonsuratum in sacris non con-
ferat, nisi religionem intraret: nec homini illiterato, nec homini alie-
ni dicitur, alij sui predicti dicentia: nec etiam conjugato, nisi re-
ligionem intraret, aut ad sacros primum vocatur legatur: alia contra
faciunt panis qui lib. d. d. Zan.

Nullus à Episcopo, vel quivis alius, infanti (nisi
forte religionem intraret) seu illiterato, sed nec abf-
que sui superioris licentia homini dicitur aliena, ele-
vationem præsumat conferre tonsuram: nec etiam con-
jugato, nisi volenti religionem intrare, aut ad sacros or-
dines promovendi: prout est factis canonicis definitum.
Qui vero contra fecerit (at in eo, in quo peccaverit puni-
atur) per unam annum à collatione clericalis tonsuræ
destituetur, nisi se suspensum.

Ille verò, cum quo per sedem dispensatur eandem, ut
(præmissis non obstantibus) valeat ad beneficium,
etiam si curam animarum habeat, promovetur: nequit
pretextu dispensationis hujusmodi (quam exorbitantem à
jure oportet veluti odiosam restringi) nisi unicum
beneficium obtinere.

CAP. II.

Si ille, cum quo super defectu originis in curato beneficio fuerit
dispensatum, eo tacito super pluralitate dispensationem obtinens,
non valet dispensatio. Ioan. And.

Idem.

Si, cum quo fuit per sedem Apostolicam dispensa-
tum; ut (non obstante defectu natalium, quem pati-
tur) ad omnes ordines promovetur valeat, & obtinere be-
neficium, etiam si curam habeat animarum, dispensa-
tionem aliam (tacito de predicto defectu) postmodum
obtineat à sede præfata, ut duo aut plura beneficia si-
miliem curam habentia possit recipere, si ei alias cano-
nicè conferantur, & ea simul licitè retinere: talis dis-
pensatio (cum non sit verisimile sedem ipsam cum illo
prædictum patiente defectu voluisse, si hoc fuisset ex-
pressum, eidem in pluralitate beneficiorum hujusmodi
dispensare) velut per surreptionem obrepente, nullius pen-
itus est momenti.

DE ÆTATE ET QUALITATE,
& ordine præfican-
torum.

TITVLVS X.

CAP. I.

Episcopus, si alius inferior, primum tonsuratum in sacris non con-
ferat, nisi religionem intraret: nec homini illiterato, nec homini alie-
ni dicitur, alij sui predicti dicentia: nec etiam conjugato, nisi re-
ligionem intraret, aut ad sacros primum vocatur legatur: alia contra
faciunt panis qui lib. d. d. Zan.

Emittimus, ut Episcopi camis, qui ex. annum
impleverint, quod dignitates vel personatus;
quibus animarum cura non imminet, valeant ob-
tinere, possit (si e aliud non obstat canonicum) libere
dispensare.

DE DIGAMIS.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Dignatus natus est omni privilegio clericali, & adfructu se-
culari fore: nec valet consuetudo in contrarium: & prohibetur ei
sub anathemate, ne tonsuram deferat. Ioan. And.

Gregorius X. In concilio generali Lugdunen.
Literationis antiquæ à dubium præsentis de-
clarationis oraculo decedentes, digamos omni
privilegio clericali declaramus esse nudatos: &
coercitioni fore secularis additos: consuetudine contra-
ria non obstante. Ipsi quoque sub anathemate prohibe-
mus deferre tonsuram, vel habitum clericalem.

DE FILIIS PRESBYTERO-
rum, & aliis illegitimè
natis.

TITVLVS XI.

CAP. I.

Episcopus, si alius inferior, primum tonsuratum in sacris non con-
ferat, nisi religionem intraret: nec homini illiterato, nec homini alie-
ni dicitur, alij sui predicti dicentia: nec etiam conjugato, nisi re-
ligionem intraret, aut ad sacros primum vocatur legatur: alia contra
faciunt panis qui lib. d. d. Zan.

Si, qui defectum patitur à natalium, ex dispensatione
Episcopi licitè potest (si ei aliud canonicum non
obstat), ad ordines promovendi minores, & obtinere
beneficium, cui cura non imminet animarum: dummo-
do sit talis super quo per ipsum Episcopum valet dispen-
satio ad ordines quoque majores, vel e beneficia cu-
ram animarum habentia, super quibus nequit Episco-
pus dispensare, sine dispensatione sedis Apostolicæ pro-
moveri non potest.

DE OFFICIO VICARII.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Successor officialis excommunicatus, excommunicatus non est, nisi
in crimine damnato communicet: illa autem, que exerceat, ille ex-
communicato manente, non valet, si jurisdictione solum ab eo re-
cepta hoc facit. Ioan. And.

Innocentius quartus.
Romana ecclesia: & infra. Cum Rhemen. Ar-
chiepiscopus in officialem alicuius suffraganei
sui excommunicationis sententiam ex aliqua ra-
tionabili e causa profert: illos, qui vices ipsius gerunt,
propter hoc excommunicationis vinculo non adstringit.
Cum non communicent ob id officiali eidem in crimine,
quæ ecclesiasticæ censuræ distictione, pro eo quod suum
exercent officium, non absistant. Ea tamen, que ipsi ge-
rendo hujusmodi vices agunt, eo taliter excommunica-
to manente (si jurisdictionem tantum recipiunt ab eo-
dem) non possunt obtinere vigorem.

CAP. II.

Ex generali commissione non potest officialis suspensore, corrigere,
deponere, & punire subditorum excessus. Ioan. And.

a. Vid. Ancharan. consil. 1. 4. & de multiplici parva bigamiam
agit Ioan. Montagne tractat. de bigamia q. 1. b. Vid. concil. Tre-
sult. de reformat. cap. 4.

